

Fins a Rússia i més enllà

written by Enric Folch | 1 d'octubre de 2016

Sota el lema del "Diàleg de les Nacions" i el títol de "Totes les nacions tenen el dret a l'autodeterminació" s'ha realitzat durant els dies 24 i 25 de setembre a Moscou el segon congrés internacional de moviments independentistes.

Aquest congrés organitzat pel moviment Anti-globalització de Rússia, dóna una bona oportunitat de conèixer diferents processos d'autodeterminació cap a la independència que s'estan seguint arreu del món, i la possibilitat de parlar de primera mà amb els seus actors polítics sobre les seves raons, processos interns, consideracions, dificultats, anhels, etc. Compartir experiències en persona durant aquest breu cap de setmana amb molts dels assistents és, sens dubte, una activitat molt enriquidora que ens amplia la perspectiva respecte a la pròpia visió del moment històric que està vivint el nostre país.

Efectivament, no hi havia representades totes les nacions pro-independentistes del món. Era feina quasi impossible aconseguir-ho, ja que un recompte de població d'aquestes nacions donaria més de 260 milions de persones. Això ens pot donar una idea de l'abast del sentiment polític cap a l'autodeterminació i del que això pot representar en el conjunt dels estats i la seva configuració futura.

No és en va que els mitjans de comunicació internacionals se n'han fet ressò, amb més de cent periodistes acreditats d'arreu del món. Ha estat una bona manera de continuar explicant i transmetent al món el procés cap a la independència que segueix Catalunya: popular, pacífic i democràtic.

Els raonaments dels catalans per la seva justa reclamació d'autodeterminació és quelcom que cal seguir explicant a

tothom. Fer sentir la nostra veu i aprofitar qualsevol oportunitat que se'ns ofereix, que no són pas moltes, per difondre internacionalment la nostra situació i el camí emprès, és de màxima importància per el bon entendre internacional de Catalunya i per recollir simpaties per a la causa catalana. Cal deixar-los clar que el nostre moviment independentista no és fruit d'un populisme dels que estan proliferant en els darrers temps i que no s'ha de confondre els processos cap a la Independència, com el seguit per els catalans, amb moviments extrems (excloents), ni amb populismes xenòfobs o racistes.

La identificació, falsa i demagògica que sovint s'utilitza des de fonts unionistes, d'independentisme amb ideologies de temps pretèrits, és quelcom que hem d'evitar, explicar i rebatre fora de les nostres fronteres. **L'independentisme modern, entre ells el català, no es fonamenta en elements religiosos ni ètnics, sinó que és integrador i recull sentiments i raonaments pragmàtics d'autorealització política i social col·lectiva.** Cal doncs combatre de forma contundent i decidida qualsevol tipus d'acusació o identificació en aquest sentit, i fer-ne una curosa didàctica exterior.

Sense cap mena de dubte el procés cap a la independència seguit a Catalunya, desperta interès arreu del món, i és necessari que aprofitem totes les oportunitats que se'ns brinden per explicar-ho adequadament, sense estridències, de forma natural i pacífica, però alhora amb la fermesa i determinació que es mereix. I així ho hem de seguir fent, a Rússia, als Estats Units, a Xina, a Brussel·les, a les Nacions Unides, o a on calgui que ens vulguin escoltar.

No obstant tot això, sempre trobarem reaccions amb anàlisis més o menys intencionades o "acolorides", que en lloc de fer-se'n ressò objectivament de la globalitat, del detall fora de context en faran titular, i de l'anècdota, notícia. Fins i tot, si no hi ha res millor, potser un article d'opinió, que en definitiva és quelcom que es ven bé i serveix igual als

interessos d'allò tan català de "qui paga mana". Però tot i amb el risc que això comporta, cal ser-hi, cal donar-hi suport i cal "mullar-se" arreu per la independència de Catalunya.